

Een artistieke vorm van hyperventilatie

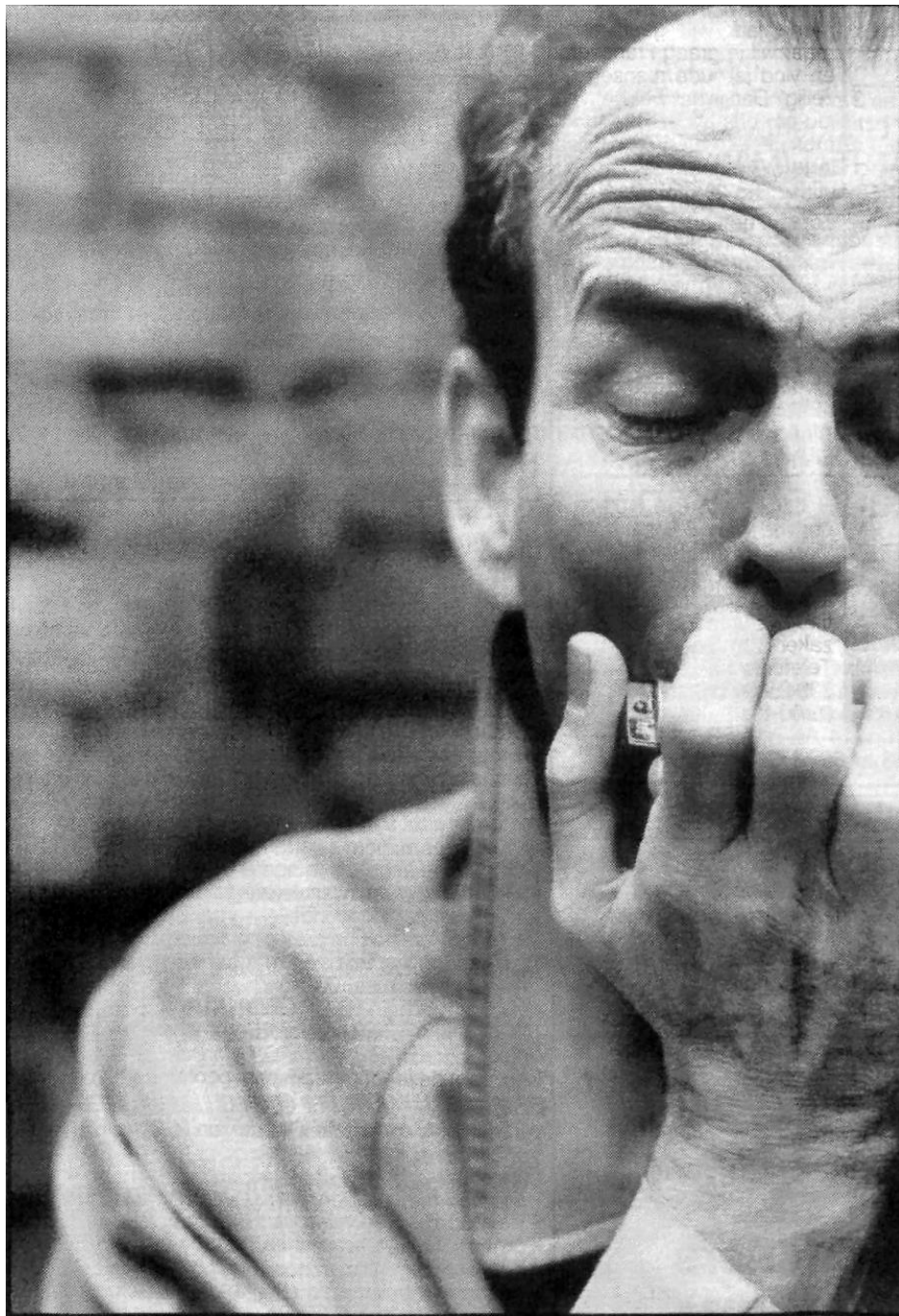
door Michiel van Nieuwkerk
foto Ulbo de Sitter

„Mijn vader heeft moeten kiezen tussen dominee of operazanger, het werd het eerste. Ikzelf heb de pech gehad dat ik de mondharmonika ben tegengekomen. Anders had ik mijn studie afgemaakt en was ik nu ongetwijfeld advocaat geweest. Mondharmonika spelen is een artistieke vorm van hyperventilatie. Het is door de jaren heen mijn manier van leven geworden.”

Jan-Piet Visser (37) is muzikant en houdt zich naar eigen zeggen bezig met het sausje over de blues: de mondharmonika. Via een vriend kwam hij in aanraking met het instrument; hij was meteen verkocht. Jan-Piet: „Dat was in '69, tijdens de bluesgolf. Vanaf die tijd heb ik veel naar muziek geluisterd; Muddy Waters, J. Geils Band, Lee Oscar, en mijn grootste held: Little Walter. Elke maand droom ik wel een keer over hem. Dan ontmoeten we elkaar of spelen samen de sterren van de hemel.”

Het gezicht van Jan-Piet is getekend door het leven. Drank, drugs, verloren liefdes, alles heeft hij doorstaan. Als je iets met je instrument wilt zeggen moet je dat volgens hem ook geleefd hebben. „Ik kan soms een maand lang totaal geobsedeerd zijn door een solo die ik gehoord heb. Daar denk ik dan constant aan en probeer deze net zo lang uit tot ik hem onder de knie heb. Dat brengt je dan weer een stap verder.”

In Amsterdam kwam zijn spel echt tot ontwikkeling. Elke avond was hij te vinden op de podia en speelde met vele muzikanten samen. Zijn vaste band in die tijd was Living Blues. „Dat was de enige periode waarin ik goed kon leven van mijn spel. Tegenwoordig is dat een stuk moeilijker. Ik probeer door het geven van lessen en gastoptredens mijn hoofd boven water te houden. Maar het gaat niet om het geld, ik ben gewend om met weinig te leven. Als ik geld heb leef ik als een miljonaire. Uiteindelijk gaat het om het spelen, dat is de hemel. Als ik het pu-

Jan-Piet Visser, muzikant.

blik door mijn spel daarheen kan leiden dan is de kick compleet.

Er zijn soms mensen die vraagtekens zetten bij mijn manier van leven. Die hadden het verstandiger gevonden als ik mijn studie had afgemaakt. Ik vertel ze dan het verhaal van een man die net een rijtjeshuis in het Gooi heeft gekocht en lekker ligt te zonnen in zijn achtertuin. Plotseling hoort hij hemelse pianomuziek bij de burens. Chopin, Art Tatum ... fantas-

tisch. Hij wordt nieuwsgierig dus hij staat op en kijkt over de schutting en ziet tot zijn grote verbazing een herdershond pianospelen.

Hij stormt zijn huis uit en belt aan bij de burens. 'Zeg buurvrouw, klopt het dat u een herdershond heeft die piano speelt?' De vrouw antwoordt: 'Inderdaad, maar we hadden liever gezien dat hij rechten had gestudeerd.'